

ellende der Calvinisten, hun gemis aan aansluiting bij het cultureele leven der bestaande maatschappij. Zij zagen het in zijn kleinheid en gedeeldheid. Doch tevens zag hun oog door de verbeelding een toekomst, die zoo heel anders zou zijn, een volk veelzijdig toegerust, niet langer een rudiment van vroegere glorie, maar weer levende en ageerende in volle, jonge kracht. Door de kracht des geloofs, door de innerlijke overtuiging, dat de rol van het Calvinisme op Nederlandschen bodem nog niet was uitgespeeld, zagen zij een roeping weggelegd ter verrijking onzer nationaliteit, tot sieraad van den Nederlandschen stam, in den strijd voor Gods eer.

Spreeker schetste vervolgens de Vrije Universiteit als een onmisbare factor voor de verdere ontwikkeling van ons nationaal bestaan. Zoolang het Nederlandsche volk bestaat zal het Calvinistisch volksdeel daarvan een onmisbaar bestanddeel uitmaken. Dat is geen roemtaal, aldus spreker. Veeleer drukt deze wetenschap neer, doet ze vragen, of wij. Calvinisten, in ijver en toewijding, in de beoefening van wetenschap en kunst, in krachtsontplooiing en openhartig getuigenis niet verre blijven beneden onze historische taak. Niemand denke dat we het ideaal reeds bereikt hebben. Spreker wijst op den noodigen uitbouw der Vrije Universiteit en de groote verplichting van het Gereformeerde volk jegens haar en besluit met de krachtige opwekking om deze stichting met liefde en toewijding terzijde te staan.

§ 9. Financiën.

In het Jaarboek 1932 moest de totaal contributie-opbrengst reeds een kleine verlaging melden, vergeleken bij 1931. Helaas ging de contributievermindering, door overlijden van leden en begunstigers, maar vooral door bedanken voor en verlagen van bestaande contributies, ook in 1932 door. Aan het einde van dat jaar moest worden geconstateerd, dat een totaal vermindering van f 5180.— was ontstaan. Dat dit feit door Directeuren met zorg werd geconstateerd, behoeft niemand te verwonderen als men bedenkt dat de contributies — zouden de meerdere uitgaven, die de uitbreiding met een vierde faculteit noodzakelijk maakten — met nog dertigduizend gulden per jaar moesten verhoogd.

Toen dan ook in November 1932 de begrooting voor het boekjaar 1933 moest worden vastgesteld, sloot die, nadat ruim tien duizend gulden op diverse posten was bezuinigd, met een tekort van rond vijf en twintigduizend gulden.

Om dat tekort te dekken, werd een nieuwe actie ingeluid. Op 13 Februari werd een groote propagandavergadering belegd in de Keizersgrachtkerk te Amsterdam, waar Z.Exc. Dr. H. Colijn, Prof. Dr. G. J. Sizoo en Prof. Dr. A. Anema het woord voerden.

Het Zusterkoor van het Juliana Ziekenhuis te Amsterdam zong eenige liederen, terwijl de heer Marc. Bouwmeester het muzikale gedeelte verzorgde.